

nende områder, der er fredet i henhold til naturfredningsloven.«

30. I § 34 ophæves *stk. 2, 2. og 3. punktum*, samt *stk. 3.*

I *stk. 2, 1. punktum*, ændres »Vildtnævnet« til: »Vildtforvaltningsrådets reservatudvalg«.

31. I § 35 ophæves *sidste punktum*.

32. I § 36, *stk. 2, sidste pkt.*, ændres »Vildtnævnet« til: »Vildtforvaltningsrådets reservatudvalg«.

33. § 37 ophæves.

34. § 38 affattes således:

»§ 38. Landbrugsministeren fastsætter efter indstilling fra vildtforvaltningsrådet nærmere bestemmelser om, at ejeren, brugeren eller jagtlejeren uanset eventuel fredning kan foretage eller lade foretage regulering af bestande af vildt for at:

- a. hindre skade
 1. på afgrøder og husdyr,
 2. i dambrug og
 3. på skove, fiskeri- og vandområder,
- b. beskytte flora og fauna.

Ministeren kan herved fravige bestemmelserne i kap. V.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, i hvilket omfang vildt, der er nedlagt, fanget eller aflivet efter bestemmelser fastsat i medfør af *stk. 1*, må handles eller forsendes.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om bekæmpelse af fugle, som frembyder fare for luftfarten.«

35. Efter § 38 indsættes:

»§ 38 a. Hvor en vildtart forvolder skade af et sådant omfang, at en regulering af bestanden i henhold til de i medfør af § 38 fastsatte bestemmelser ikke kan antages at være tilstrækkelig effektiv, kan landbrugsministeren uanset eventuel fredning tillade, at en bekæmpelse af den pågældende vildtart gennemføres ved kommunens eller amtskommunens foranstaltning.

Stk. 2. Bekæmpelsen foretages af ejeren eller brugeren af den ejendom, hvorpå den skadevoldende vildtbestand findes, efter nær-

mere aftale med kommunen eller amtskommunen. Såfremt der ikke kan opnås enighed om en sådan aftale eller bekæmpelsen ikke udføres tilfredsstillende, kan kommunen eller amtskommunen gennemføre bekæmpelsen, uden at ejeren eller brugeren kan modsætte sig dette.

Stk. 3. Udgifterne ved en af en kommune iværksat bekæmpelse afholdes af kommunen alene. Udgifterne ved en af en amtskommune iværksat bekæmpelse afholdes forskudsvis af amtskommunen. Halvdelen af de af amtskommunen afholdte udgifter refunderes af den eller de kommuner, hvori skaden er sket.

Stk. 4. Erstatning for skade, som en af en kommune eller amtskommune gennemført bekæmpelse medfører på træer, hegn, afgrøder eller lignende, ansættes af de i mark- og vejfredsloven nævnte vurderingsmænd og ydes af kommunen eller amtskommunen efter reglerne i *stk. 3*.

Stk. 5. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bekæmpelsen.

§ 38 b. Muldvarpe, rotter, mus og mosegrise må bekæmpes uanset reglerne i denne lov. Udlægning af gift skal dog foretages således, at andre pattedyr og fugle ikke kan få adgang til giften.

§ 38 c. Landbrugsministeren kan foranstalte regulering af bestanden af vildtarter, der ikke er optaget i bilag 1, såfremt det skønnes nødvendigt af biologiske årsager.«

36. I § 39, *stk. 1, 1. punktum*, udgår »efter forhandling med jagtrådet«, og efter »ulempe« indsættes: »eller udgør en fare for mennesker eller husdyr«.

37. I § 39, *stk. 2*, ændres »jagtrådet« til: »landbrugsministeriets vildtforvaltning«, og i *stk. 3* ændres »naturfredningsrådet« til: »fredningsstyrelsen«.

38. §§ 40–42 ophæves.

39. I § 43 indsættes som nyt *stk. 1*:

»Udsætning af pattedyr og fugle, der tilhører landets naturlige fauna, på steder, hvor den pågældende art ikke er naturligt forekommende, må kun ske med landbrugsministerens tilladelse.«

Stk. 1 og 2 bliver herefter *stk. 2 og 3*.